

ki sem ga gojil na svojih prsih. Aman, glava zarote, me je ukanil, pa prejel je že tudi plačilo. — Povejte mi, moji prijatelji, kaj naj storimo možu, čigar zvestoba je čistejša nego solčni žarek, globokejša nego morje, večja nego moje kraljestvo?

Eden dvornikov: Počasti ga, o kralj, kakor se časti tisti, kogar hoče kralj častiti.

Kralj: To sem že enkrat storil, ali to mi je premalo. Počastiti ga hočem drugače! (Vzame diadem z blazine in ga dene Mardoheju na glavo.) Mardohej! vreden si, da te krasí krona časti in zasluženja! (Vzame plašč in ga ogrne Mardoheju.) Glej, zvesti moj služabnik, kraljevo oblačilo! Ni ga v mojem kraljestvu, ki bi bil vrednejši, da ga nosi! (Sname prstan z roke in ga natakne Mardoheju.) Glej, dobri prijatelj, prstan zvestobe, s katerim ti ozaljšam močno roko, pripravljeno braniti svojega kralja! (Nato kralj vstane, prime Mardoheja za roko in ga pelje k sedežu ob svoji desnici.) Tu semkaj sedi, na mojo desnico. Vreden si biti moja desna roka, moj prvi svetovalec. Tvoj prijatelj je moj prijatelj, tvoj sovražnik moj sovražnik! Dvorniki, izkažite mu dolžno čast!

Dvorniki (se priklanjajo in kličejo): Slava Mardoheju, prijatelju kralja, slava, slava!

Kralj: Sedaj pokličite Estero. Naj se tu pred mojim obličjem veseli poveličanja svojega drugega očeta.

Eden dvornikov (hiti klicat Estero. Kraljica pride v spremstvu dvorjank. Tori ji nosi vlečko).

Estera (poklekne sama pred kraljem in se mu prikloni do tal): Velel si me poklicati, o kralj; glej tu svojo služabnico!

Kralj: Estera, kraljica! Glej Mardoheja! Poveličal sem ga! Kaj želiš, da storim tebi?

Estera: Če je kralju všeč in sem milost našla v njegovih očeh, prosim, naj se z novimi pismi prekličejo prejšnja Amanova, sovražnika Judov, s katerimi se ukazuje njihovo pokončanje. Kako bi namreč mogla jaz in Mardohej prenašati smrt in moritev svojega naroda?

Kralj: Amanovo hišo sem dal tebi, Estera, in njega sem dal obesiti, ker se je drznil napasti Jude. Pišita torej knezom in oblastnikom mojega kraljestva, da je preklicano povelje zoper Jude: pismo naj zapečati Mardohej z mojim prstanom!

Mardohej (vstane, poklekne ob Esterini strani na eno koleno in zakliče): Slava ti, o kralj! (Vzdigne desnico): Pri Bogu mojih očetov ti zatrjujem, odslej zanaprej v vsem svojem kraljestvu ne boš imel zvestejših podložnikov, kakor smo Estera in jaz in moj rod!

(Zagrinjalo pade.)

4. prizor.

Alegorična skupina: Estera, obdana od dvorjank in dvornikov kleči pred živo podobo Matere božje, ki ima krono iz 12 zvezd na glavi: razprostrte roke nad klečečimi gleda proti nebu. Nad njo napis: **Le zate ne, pač pa za vse druge je dana ta postava.**

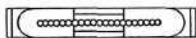

Negotovost.

Zložil Anton Medved.

Človek toliko je vreden,
kolikor velja pred Bogom.
Ali kdo je tega veden,
koliko velja pred Bogom?

Bog prikaže se mogoče
in izreče hvalo komu.
Ali kdo verjeti hoče,
da se je prikazal komu?

Sebi v album.

Zložil Vekoslav Remec.

Iz grenkih ur, nemira, koprnenja
naj ti veliki, sveti dan vzbrsti,
ko se odkrije ti namen življenja
in, kar le sluti duh, uzro oči!

